

Η ρύπανση του νερού στην Β. Χαλκιδική από τις δραστηριότητες της εταιρείας «Ελληνικός Χρυσός» απειλεί την υγεία μας και την ελευθεροτυπία

Γράφουν:

Αγαπητός Θανάσης, περιφερειακός σύμβουλος, Θεσσαλονίκη
Μυλωνοπούλου Ζωή, Χαλκιδική

Μέλη της Ανταρσίας στην Κεντρική Μακεδονία-Αντικαπιταλιστική Αριστερά

Η ρύπανση του νερού στη Β. Χαλκιδική, στην Ολυμπιάδα και το Στρατώνι, από τις δραστηριότητες της εταιρείας «Ελληνικός Χρυσός» είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός.

Επιβεβαιώνεται όχι μόνον από τις ανησυχίες των κατοίκων, από τις καταγγελίες αγωνιστών των επιτροπών αγώνα κατά τις εξόρυξης και των συλλογικοτήτων που τους συμπαραστέκονται, από τις προειδοποιήσεις επιστημόνων, από τις αναφορές του Δήμου Αριστοτέλη και από τα πορίσματα της Επιθεώρησης Μεταλλείων για μια σειρά παραβάσεων της περιβαλλοντικής νομοθεσίας εκ μέρους της εταιρείας, αλλά και από την καταδικαστική απόφαση για δύο υψηλόβαθμα στελέχη της Ελληνικός Χρυσός, τον Μ. Θεοδωρακόπουλο, τότε διευθύνοντα σύμβουλο της εταιρείας και τον Ευστρ. Λιάλιο, τομεάρχη των Μεταλλείων Ολυμπιάδας, στο Πρωτοδικείο Πολυγύρου για ρύπανση του νερού στην Ολυμπιάδα και το Στρατώνι.

Υπενθυμίζουμε ότι, σύμφωνα με τα πορίσματα που εστάλησαν από τον Δήμο Αριστοτέλη στην Εισαγγελία Χαλκιδικής, τα αποτελέσματα των αναλύσεων στα νερά των μονάδων κατεργασίας στα μεταλλεία Στρατωνίου και στον Μαντέμ Λάκκο έδειχναν υπερβάσεις στα όρια διάθεσης υγρών αποβλήτων, και συγκεκριμένα, βαρέων μετάλλων, αλλά και αρσενικού, κάτι που συνιστά ρύπανση των επιφανειακών υδάτων και υποβάθμιση του περιβάλλοντος.

Αν και κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έσπευσαν να πουν ότι *«οι ποινές που επιβλήθηκαν σε πρώτο βαθμό καταδεικνύουν τις ευθύνες της Ελληνικός Χρυσός και φανερώνουν τις πρακτικές της»*, εμείς πιστεύουμε το αντίθετο. Πρόκειται για ξέπλυμα της εταιρείας από τις βαριές της ευθύνες η καταδίκη μόνον κάποιων στελεχών, ενώ θα έπρεπε να καθίσει στο σκαμνί και η ίδια η εταιρεία. Πρόκειται, επίσης, για ξέπλυμα και των κυβερνήσεων, συμπεριλαμβανομένου του ΣΥΡΙΖΑ, που αδειοδοτούσαν τις δραστηριότητες της εταιρείας, αν και γνώριζαν τα στοιχεία. Είναι, άλλωστε, προσφιλής παγκοσμίως η τακτική να καταδικάζονται στελέχη εταιρειών, όταν δεν μπορεί να αποκρυβεί πλέον η αλήθεια, ώστε να ξεπλένονται έτσι οι μεγάλες εταιρείες, που «ποιούνται την νήσσαν» και κάνουν τον «Πόντιο Πιλάτο».

Ταυτόχρονα συνιστά αντιδημοκρατική πρόκληση η αγωγή του καταδικασθέντος στελέχους της Ελληνικός Χρυσός, Ευστάθιου Λιάλιου, εναντίον του συνεταιρισμού ενημερωτικού ιστότοπου Alterthess και της δημοσιογράφου, Σταυρούλας Πουλημένου, για δημοσίευμα του ειδησεογραφικού τους site στις 27 Οκτωβρίου του 2020, με την κατηγορία της παράνομης επεξεργασίας προσωπικών του δεδομένων που σχετίζονται με ποινικές καταδίκες, επειδή... άκουσον! άκουσον! η δημοσιογράφος και το δημοσιογραφικό μέσο έκαναν το καθήκον τους να ενημερώσουν το κοινό για την καταδικαστική σε βάρος του απόφαση της δικαιοσύνης για μια υπόθεση που αφορά κατεξοχήν ένα σοβαρό θέμα δημόσιας υγείας και προστασίας του περιβάλλοντος, χωρίς να αναφέρεται στο δημοσίευμα κανένα ψευδές στοιχείο.

Είναι προφανές ότι πρόκειται για προσπάθεια εκφοβισμού της ελεύθερης δημοσιογραφίας, η οποία τολμά με παρρησία να σπάσει το φράγμα της σιωπής που έχει επιβληθεί από τα συστημικά ΜΜΕ. Η προσπάθεια οικονομικής εξόντωσης χρησιμοποιείται ως ένα ακόμη όπλο εκφοβισμού της ανεξάρτητης δημοσιογραφίας, που δεν λειτουργεί ως γραφείο τύπου της εταιρείας. Η Ελληνικός Χρυσός δεν επιθυμεί να γίνεται γνωστή καμία πληροφορία, όπως μια τέτοια καταδίκη, η οποία αποδομεί πλήρως το δήθεν «φιλοπεριβαλλοντικό» προφίλ της και ξεσκεπάζει τον καταστροφικό της ρόλο.

Πρόκειται, όμως, και για μία επίθεση συνολικά στην ελευθερία του Τύπου, μια περαιτέρω προσπάθεια των μεγάλων εταιρειών να αφαιρέσουν κάθε δυνατότητα από το λαό να ενημερώνεται αντικειμενικά και να μαθαίνει την αλήθεια για τα μεγάλα και σημαντικά θέματα που αφορούν την υγεία του και τη ζωή του, ώστε να διασφαλίζονται καλύτερα τα συμφέροντά τους.

Γι' αυτό και είναι υπόθεση και ευθύνη όλων μας να υπερασπιστούμε στο πρόσωπο της Σταυρούλας Πουλημένου και του δημοσιογραφικού site που εργάζεται την ίδια την ελευθεροτυπία, την ελεύθερη δημοσιογραφία, το λειτούργημα του δημοσιογράφου που δεν ενεργεί ως φερέφωνο συμφερόντων, το δικαίωμα των πολιτών να μαθαίνουν την αλήθεια, να υπερασπίζονται και να διεκδικούν με τον αγώνα τους μια καλύτερη ζωή, κόντρα στα μεγάλα συμφέροντα των πολυεθνικών εταιρειών που την ποδοπατούν.

Εν τέλει, ο αγώνας μας για υγεία, για καθαρό περιβάλλον, για παιδεία, για ελευθεροτυπία, για πολιτικά, κοινωνικά και ατομικά δικαιώματα, για εργασία με αξιοπρεπείς αμοιβές και συνθήκες και με συνδικαλιστικά δικαιώματα, για ειρήνη, είναι διαφορετικοί παραπόταμοι που χύνονται στο ίδιο μεγάλο ποτάμι της πάλης του εργαζόμενου λαού για ζωή με αξιοπρέπεια, αντάξια των σύγχρονων αναγκών του και των πραγματικών δυνατοτήτων που προσφέρει η σημερινή εποχή. Και αυτός ο αγώνας, για να νικήσει, πρέπει να συγκρουστεί πρώτα με τα συμφέροντα του κεφαλαίου και τους πολιτικούς εκφραστές του, που αντιμετωπίζουν τη ζωή μας και τον πλανήτη μας ως αναλώσιμους πόρους για την εξασφάλιση των κερδών τους και της επικυριαρχίας τους.